

Vypravěč:

V roce 1938, kdy byla podepsána Mnichovská dohoda, bylo Ivanu Nocarovi osm let. O rok později vypukla 2. světová válka. Ivan Nocar popisuje, jak prožil její první den.

Pamětník:

„Přímo 15. března 1939 jsme prožili tak, že jsme šli do školy a když jsme ze školy vycházeli, tak už na náměstí ve Velkých Popovicích stála vozidla s německými vojáky. No, a tak jsme se dozvěděli od pana řídícího, že jsme byli obsazení. A my jsme to poznali docela jednoduše, protože my jsme tam měli naproti škole cukrárnu, Pana Peťuru, a od té doby už nic neměl.“

Vypravěč:

Válka zasáhla život Ivana Nocara různými způsoby. Například, když chodil na střední školu, musel držet protiletectvé hlídky.

Pamětník:

„Mně se podařil hit, že mně to vyšlo tak, že jsem byl ve službě s panem ředitelem Poslerem, na květnou neděli ve čtyřicátém, když byl nálet na Vysočany. My jsme byli na střeše, a dívali jsme se, jak to tam šoupou.“

Vypravěč: Válka nezasáhla pouze do jeho života, ale i do života jeho rodiny.

Pamětník: „Já jsem měl strýce, který byl jako četnický strážmistr u pohraniční služby v Horní Malé Úpě. Ordneři tam přepadli celníci a mého strýce, kterému bylo tehdy 25, zastřelili. A dodnes je tam na hraničním přechodu Horní Malé Úpy jeho deska, a také za to dostal roku 1939 válečný kříž od prezidenta Beneše.“

Vypravěč:

Dětství prožité ve válce naučilo Ivana Nocara umět se o sebe postarat a vždy si jít za svým cílem. Díky tomu během svého života vystudoval tři vysoké školy a studiu se věnuje dodnes. Jaký je jeho názor na současnou politickou scénu?

Pamětník:

„Bohužel, jak říkal Werich: Žádný učený z nebe nespádl, ale těch blbců padá čím dál víc.“

Vypravěč:

A jaké je životní motto Ivana Nocara?

Pamětník:

„Nežil jsem nikdy minulostí, žiju přítomností a podle přítomnosti musím organizovat svůj život. A jinak to nejde.“